

QUARESMA AMB SANT PAU: "APASSIONAT PEL CRIST"

6. PERSECUCIÓ I MARTIRI: «ÉS CRIST QUI VIU EN MI»

Persecució

La vida de Pau va estar marcada per la persecució. Entre els anys 45 i 57, el període més actiu i fructífer de la seva vida, comprèn tres grans expedicions missioneres. S'iniciaren a Antioquia i acabaren amb una visita a Jerusalem. Amb la seva predicació Pau sovint exaltava els ànims dels seus opositors, els quals generalment carregaven contra ell. Els problemes eren ben variats:

- L'estatut dels gentils en l'Església, fins que es va decidir que estaven exempts de complir la llei de Moisès.
 - La seva predicació inicial a les sinagogues, fins que les intrigues dels jueus provocaven un trencament (Corint).
 - Allí on no hi havia sinagoga (Filips) predicava en llocs oberts. Era acusat d'alterar l'ordre públic i rebia bastonades, presó i l'exili.
- Altres vegades la persecució fou deguda als gentils. A Efes per la seva predicació moralitzant i per motius interessats: els progressos del cristianisme van arruïnar el negoci de la venda d'estatuetes de Diana, i els seus fabricants van promoure un gran motí contra ell.

Captivitat

Amb motiu de les festes de Pentecosta de l'any 58, Pau va tornar per tercera vegada a Jerusalem. Portava la "col·lecta" recollida per a mantenir la unitat de la primera Església. Allí es va trobar amb jueus arribats d'Àsia Menor (Efes) i, al reconèixer-lo, s'amotinaren contra ell acusant-lo de predicar contra la Llei i el Temple, i d'haver-lo profanat permetent-hi l'entrada de gentils. El van maltractar i l'empresonaren a la fortalesa Antònia. Gràcies a la seva condició de ciutadà romà es

va lliurar de rebre fuetades, i aconseguí que la seva causa fos jutjada a Roma. Després d'una conspiració per a matar-lo va ser enviat a Cesarea marítima, fortament escortat. Allí Pau va exposar clarament les contradiccions dels seus acusadors, però es negà a comprar la seva llibertat. Passà dos anys a la presó, encadenat, fins que, apel·lant al Cèsar, fou traslladat a Roma.

La travessia es va realitzar en un vaixell mercant custodiat per 40 soldats. Després de costejar Síria, Cilícia i Panfília, a Mira de Lícia Pau i la resta de presoners, van ser transferits a un vaixell que anava a Itàlia. El vaixell va naufragar però els seus ocupants van salvar la vida a l'arribar a les costes de Creta. Van continuar la travessia sense rumb, fins a les costes de Malta. Al millorar el temps, van reprendre el viatge fins a Roma, on van arribar-hi a començaments de l'any 61. Allí Pau va estar dos anys presoner en una casa llogada, amb un sentinella a la porta. Rebia nombroses visites i es lliurava totalment a l'anunci de l'Evangelí, convertint a molts gentils. Finalment el judici no es va celebrar i Pau va recuperar la llibertat.

Testimoni de Crist

Aquest període de captivitat es caracteritza per **cinc discursos** de Pau:

- el primer fou pronunciat en hebreu a les escales de la fortalesa Antònia davant d'una multitud amenaçadora. Pau relatà la seva vocació i la seva conversió a l'apostolat
- el segon, al dia següent davant del Sanedri.
- el tercer com a resposta a l'acusador, provant la seva innocència.
- el quart és una senzilla i breu explicació de la fe cristiana.
- el cinquè, pronunciat davant del governador Festo i el rei Agripa i la seva dona. Repeteix de nou la història de la conversió; va quedar sense acabar degut a les interrupcions sarcàstiques del governador i l'actitud molesta del rei.

Durant els anys de presó (58-62), primer a Palestina i després a Roma, té temps per a meditar i aprofundir en el misteri de Crist i de l'Església. Escriu les anomenades **cartes de la captivitat** (Filipencs, Efesis, Colossencs, Filemó). Temàticament giren al voltant de la centralitat de Crist. *Coratge! El testimoni que has donat de mi a Jerusalem, també l'hauràs de donar a Roma.*» (Fets 23,11)

Martiri

Pau torna a patir captiveri a Roma, en plena persecució de Neró, segurament l'any 63, abans de que incendiés Roma. Llavors se'l tanca en una presó terrible, condemnat a una absoluta inactivitat i incomunicació. És possible que en la seva condemna influïssin també les acusacions d'alguns jueus de Jerusalem. Malgrat el seu gran patiment va voler doblegar-se a la voluntat del Senyor, doncs va descobrir que aquest era el camí que Crist havia escollit per a ell.

Pau va ser decapitat a l'oest de la Via Ostia, probablement a la plaça anomenada Aquae Salviae, avui Piazza Tre Fontane. Una antiga tradició contava que al caure el cap per terra va donar tres cops, d'on van brollar tres fonts d'aigua. Fou enterrat a uns 3 quilòmetres, en un lloc on més endavant s'edificà la basílica de Sant Pau Extramurs.

Crist en Pau

Pau està fascinat per Crist. "M'empeny l'amor de Crist" (2 Cor 5,14). Crist dóna un sentit ple a la seva vida. Aquesta és la grandesa de l'Apòstol. Aquest és el seu testimoni: "*Ja no sóc jo qui visc, sinó que és Crist qui viu en mi. La meua vida terrenal, la visc gràcies a la fe en el Fill de Déu que em va estimar.*" (Gal 2, 20). Pau és el lliure presoner de Crist, que no es pertany, doncs el seu viure, estimar i morir és Crist Jesús. Està ple d'agraïment perquè Crist "*es va lliurar a si mateix per mi*" (Gal 2,20) amb un amor superior a tot esforç humà.

Estimar Crist és inseparable d'estimar els qui li han estat confiats amb el mateix amor de Crist. Pau ofereix la seva vida per a completar allò que falta en la seva pròpia carn a la passió de Crist:

"De bon grat gaudiré el que tinc i em desgastaré jo mateix per vosaltres. El fet que jo us estimi més, ¿ha de servir perquè m'estimeu menys?" (2 Cor 12, 15). Així explica el que li va passar durant el seu apostolat: "*Cinc vegades he rebut dels jueus els trenta-nou assots, tres vegades m'han flagel·lat, una vegada m'han apedregat, tres vegades he naufragat i he passat una nit i un dia sencers a la deriva en alta mar. M'he trobat sovint fent llargs viatges a peu, en perills de rius i perills de lladres, perills de part de la gent del meu llinatge i perills de part dels pagans, perills a la ciutat i perills en despoblat, perills a la mar, perills de part dels falsos germans; treballs i fatigues, sovint nits en blanc, fam i set, sovint sense menjar, passant fred i sense roba. I a tot això cal afegir-hi el meu neguit de cada dia, la preocupació per totes les esglésies.*" (2Co 11, 24-28).

La generositat i constància en l'acceptació del seu llarg camí de sofriment, el van portar a poder dir: "*porto en el meu cos les marques del sofriment de Crist*" (Ga 6, 17).

UNA LLUM EN EL NOSTRE CAMÍ QUARESMAL

El papa Benet XVI proclamà a la basílica de Sant Pau Extramurs l'"**Any Paulí**", dedicat a Sant Pau, amb motiu dels dos mil anys del naixement de l'Apòstol dels Gentils. Amb aquesta proclamació el pontífex ha volgut **propiciar la unitat dels cristians**. També ha dit que igual que en els seus inicis, **Crist també necessita avui apòstols disposats a donar la seva vida per Ell**. L'Any Paulí va començar el 28 de juny de 2008 i finalitzarà el 29 de juny de 2009.

ORACIÓ A L'APÒSTOL PAU PER L'ANY PAULÍ

Oh gloriós Sant Pau!,
Apòstol ple de zel,
Màrtir per amor a Crist,
intercedeix per a que obtinguem una fe profunda,
una esperança ferma, un amor ardent al Senyor
per a que puguem dir amb tu:

"No sóc jo qui visc, sinó que és Crist qui viu en mi".

Ajuda'ns a convertir-nos en apòstols
que serveixen a l'Església amb una consciència pura,
testimonis de la seva veritat i de la seva bellesa
enmig de l'obscuritat del nostre temps.

Lloem juntament amb tu a Déu el nostre Pare,
«A Ell la glòria, en l'Església i en Crist
Pels segles dels segles.» Amen.

